

min Erfaring ikke været ualmindeligt — at de Forslag, man saaledes indhenter fra Sogneforstanderskaberne, ere af en saa forskjellig Beskaffenhed, at Amtsraadet til sine Tider bliver nødt til at lægge dem hen allesammen og tage sin Beslutning, som det bedst synes. Jeg troer, at dette er en Erfaring, som er gjort i mange andre Sager, navnlig ogsaa af selve Ministeriet, der vist ofte, naar det har indhentet Erklæringer fra Amtsraadene, har maattet lægge dem alle til side, da de paa Grund af deres Forskjellighed ikke afgave noget paalideligt Grundlag for en bestemt Regel. Jeg troer ogsaa, at dette Sidste finder sit Medhold i selve dette Lovudfasts Motiver. Min Mening er altsaa, at det vil være nødvendigt for Ordningen af dette Forhold, at man i Loven affikter bestemte Grændser, indenfor hvilke Amtsraadet og Sogneforstanderskaberne kunne bevæge sig med Hensyn til at lempe Bestemmelserne efter de forskjellige Forhold, og i denne Henseende mener jeg, at Hartkornet maa være et væsentligt Grundlag, hvorfra man gaaer ud. Vil man have denne Sag ordnet saaledes, at den passer til de forskjellige Forhold paa de forskjellige Steder, da troer jeg ikke, at Regulativets Udarbejdelse skal overlades til Amtsraadet, saa meget mindre som dette ifølge den Maade, der foreslaaes i nærværende Udfast, kan affatte det uden at tage Hensyn til de fra Forstanderskaberne indkomne Forslag, og uden at tage disse tilfølg. Jeg troer, at vil man, at denne Sag skal passe til de almindelige Forhold, som de stille sig paa de forskjellige Steder, bør man overlade dette til Sogneforstanderskaberne. Det Høieste, man efter min Anskuelse bør overlade til Amtsraadene, er, at de komme til at afgjøre Klager over Regulativerne; thi det forekommer mig at være en Selvfølge, at, skal Amtsraadet affatte Regulativet, da skal det ogsaa afgjøre alle de forskjellige Forandringer, som kunne blive nødvendige i samme i Fremtiden, og disse troer jeg rigtignok kunne blive saa mange og saa svævende, at det bliver panskeligt for noget Amtsraad at indlade sig derpaa med nogen virkelig Localkundskab.

Det maa nemlig ikke oversees, at uagtet en Amtsraadskreds ikke er saa meget stor, er

det dog ikke sjældent, at Medlemmerne ikke ere tilstrækkelig localiserede i visse Kredse af Amtet, naar Talen er om slige specielle Forhold. Min Mening er altsaa, at isald disse mine Bemærkninger ikke skulde finde Samstemning her i Salen, vil det Videste, man bør gaae i denne Sag, dog være det, at man lader Forstanderskaberne forfatte Regulativet og dernæst sende det til Amtsraadets Approbation, og vil man saa give Amtsraadet Ret til inden en vis bestemt, i Loven affikket Grændse at forhøje eller nedfætte Regulativet, efterat have hørt begge Parter, saa mener jeg, at man ikke bør gaae videre; men hvad der forekommer mig klart, er, at der i Loven maa være visse bestemte Grændser, indenfor hvilke Amtsraadet og Sogneforstanderskaberne kunne bevæge sig, og som en af disse troer jeg, at Hartkornet maa være en Hovedregel. — Det er væsentlig disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig angaaende denne Sag paa dens nuværende Trin. Endnu skal jeg kun tillade mig at yttre et Par Ord med Hensyn til den Bestemmelse, som fastsætter, at Udeblivelse fra Sneekastningsarbejde kan medføre, at Vedkommende, foruden at betale hvad det forsømte Arbejde har kostet at udføre, endvidere skulle betale for en Spanddag 2 Rd. og for en Gangdag 64 s. Jeg skal ikke indlede mig paa, hvorvidt denne Bøde er for stor eller for lille; det er for mig en underordnet Sag; men hvad der forekommer mig klart, er, at der bør findes en Bestemmelse i Loven, som overlader Forstanderskaberne, hvor fyldestgjørende Grunde tale derfor, at kunne estergive Bøden. Der kan tænkes Tilfælde, hvor den, som er beordret til at forrette Sneekastning, paa Grund af Sygdom eller anden lignende Grund ikke er istand til at give Møde, saa at det ikke altid er Uvillie eller Forsømmelighed, der forarsager Udeblivelse, og det forekommer mig da temmelig haardt, naar et Forstanderskab var fuldkommen enigt om, at det var urigtigt og at Vedkommende havde været lovlig undskyldt, at det dog alligevel skulde affordre ham Mulkt. Det forekommer mig derfor at være rigtigst, at det overlades til Forstanderskabet, naar Omstændighederne tale derfor, at kunne estergive en slig Bøde. Jeg skal ligeledes tillade mig en Bemærkning med Hensyn